

TILL SKÄRET

Frans hade bestämt sig redan vid frukosten, och han hade alla skälen färdiga för ett gräl.

”Jag ror ut till skäret alldeles ensam”, sa han.

Mormor satt på en stol vid trappan och rensade abborre med den gamla fiskkniven.

”Gör som du vill”, sa hon.

Frans väntade, men hon sa ingenting mer, och måsarna skrek över bryggan.

Han stod länge på bryggan. Vattnet var mörkare ute vid skäret än i viken, och vinden drog mörka streck över ytan. Flytvästen låg redan i båten, fast han inte hade lagt den där.

”Det blåser”, ropade han upp mot trappan.

”Lite”, sa mormor utan att titta upp.

”Från fel håll”, sa Frans.

”Det gör det ofta”, sa mormor.

Frans satte sig i båten och väntade utan att knyta upp repet.

När han kom upp igen hade mormor flyttat sin stol till klippan, där man ser ut till skäret. Kikaren låg i hennes knä, och fisken låg kvar i hinken, halvt rensad.

”Jag ror i morgon när vinden har vänt”, sa Frans.

”Det är bra”, sa mormor. ”Då vet jag när jag ska sitta här och titta på fåglarna.”

-
1. Vad låg redan i båten?
 2. Hur känner sig Frans när han står på bryggan? Hur vet du det?
 3. Vad menar mormor när hon säger ”Gör som du vill”?
Vad i texten får dig att tro det?
 4. Mormor säger att hon ska sitta på klippan och titta på fåglarna.
Vad menar hon? Vad i texten får dig att tro det?
 5. Vem bestämmer om Frans ska ro, Frans eller mormor? Varför?